

עפ"ת 59759/05/15 - מנסור בהא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 59759-05-15 מנסור בהא נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	מנסור בהא
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על פסק הדין שניתן בתיק תעבורה 6481-04-14.

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק בעבירה של נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

העונש שגזר בית משפט קמא: קנס בסך 1,200 ₪; פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 3 חודשים; פסילה על תנאי בת חודשיים לשנתיים.

על פי עובדות כתב האישום: ביום 29.3.15 סמוך לשעה 01:25 נתפס המערער כשהוא נוהג במהירות של 98 קמ"ש במקום 60 קמ"ש ברח' טשרניחובסקי בסמוך למושב צופית בעיר כפר סבא.

מכאן הערעור שלפניי.

בנימוקי הערעור:

בית המשפט הגיע למסקנות שגויות בשל פרשנות שגויה לעדויות שנמסרו בבית משפט, לרבות הקלטה שהושמעה באזני בית המשפט, עדויות השוטרים, לאורם היה מקום לזכות המערער מחמת הספק.

ב"כ המערער אינו חולק על תקינות מכשיר הממל"ז בעת הפעלתו, על תקינותו בתחילת המשמרת ובסיומה.

האכיפה בעניינו של המערער נוגדת נוהלי המשטרה, שכן על פי נוהלים, רכב המטרה חייב להיות בודד, מקום שבקטע האכיפה הרכב אינו בודד, לא ניתן לייחס משקל למדידה ויש לראות הדוח בטל בעיקרו.

עמוד 1

עד התביעה, השוטר, ציין בבית המשפט כי אכן היה רכב נוסף שנסע במקביל לרכב המערער בעת תפיסתו. בית המשפט מופנה בעניין זה לתיק תעבורה 5270-08-13 **מדינת ישראל נ' אריה טרבלסי**, פסק דין מיום 25.6.14, ניתן על ידי כב' השופטת רז, בית משפט תעבורה מרכז, בו נקבע כי על הרכב להיות בודד בכביש בעת המדידה, ובענייננו, אותו מותב מתעלם מקביעה זו.

מתוך העדויות בבית משפט קמא נסעו בכביש שני רכבים לכיוון השוטר, שניהם נעצרו אחד במקביל לשני, האחד שוחרר והשני - רכבו של המערער - נעצר.

היה וחלילה נהג המערער במהירות המיוחסת לו על פי כתב האישום, מהירות זו מותרת בנסיבות העניין, משלא הוכח כי הדרך היא דרך עירונית. טענה זו, מצוין ב"כ המערער, לא הועלתה בבית משפט קמא, אלא מועלית לראשונה בערכאת הערעור.

בנוסף לעניין זה נטען, כי השוטר הסתפק ברישום המילים "נבדקו תמרורי 426 ו-424 בקטע האכיפה", אך אין די בכך להוכיח כי אכן הוצבו שני תמרורי 424 ו-426 משני צידי הכביש.

על יסוד כל אלה מתבקש בית המשפט לזכות המערער ולו מחמת הספק, לאור עדות השוטר אל מול עדות המערער.

בנימוקי ב"כ המשיבה:

בית משפט מתבקש שלא להתערב בהחלטת בית משפט קמא. מדובר בקביעת ממצאי מהימנות, שערכאת הערעור אינה מתערבת בה.

יש לדחות טענות שלא הועלו בבית משפט קמא.

ניתן להפעיל ממל"ז גם כאשר נמצא רכב בתנועה בנתיב מקביל. מפנה לרע"פ 2216/01 ולע"פ 4682/01 בעניינם של **לוי ועטיה**.

בענייננו מדובר בשוטר ששמר על קשר עין עם הרכב ועדותו נמצאה מהימנה.

לעניין הקלטת שהושמעה בבית משפט על ידי המערער, הקלטה שביצע המערער מייד כשהובהר לו כי הוא נעצר בגין עבירת נהיגה במהירות מופרזת, עולה ממנה כי המערער חזר על גרסתו מספר פעמים ואמר לשוטר כי רכב נסע לפניו מספר ס"מ. אם היה רכב, היה בנתיב שמאלי ולא לפני רכב המערער.

על יסוד כל האמור, בית המשפט מתבקש שלא להתערב.

לגופו של עניין:

שבתי ועיינתי בהודעת הערעור, טיעוני הצדדים והפסיקה שהובאה על ידי ב"כ המשיבה.

בעניינם של **לוי ועטיה**, שהוזכרו לעיל, קובע בית משפט בפסק דין ארוך ומנומק, כי מכשיר הממל"ז נותן תוצאה

מדויקת בשעה שמכוון לרכב בודד הנוסע בנתיבו, **גם כאשר נוסע לצידו רכב אחר**. ובאשר לרכב קדמי, נקבע כי הממל"ז עלול בטווחים של מעל ל-300 מטר, למדוד את הרכב הקרוב כתוצאה מרעידת ידו של המפעיל, אך סכנה זו חולפת כאשר המפעיל משעין ידו על הרכב או על גבי מסעד.

מכאן, שאין חובה כי הרכב הנמדד יהיה בודד בכביש, כטענת ב"כ המערער.

לעניין הטענה לפיה לא הוכח כי מדובר בדרך עירונית - נדחית מכל וכל, משלא הועלתה בבית משפט קמא. כל הטענות הנלוות לה, נדחות אף הן ולא מצאתי לפרטן בפסק דין זה.

טענת המערער הייתה כי נסע רכב לפניו וחזר על כך מספר פעמים בקלטת שהושמעה בבית המשפט. אלא מאי? המערער ציין כי הרכב נסע לפניו במרחק ממנו של כמה ס"מ. טענה זו אינה יכולה להתקבל וצדק בית משפט קמא בקביעתו, כי הטענה הינה בלתי סבירה ולא ייתכן ששני רכבים נוסעים במרחק כל כך קרוב זה לזה. השוטר העיד, וכך נשמע קולו בהקלטה, כי רכב המערער ובמקביל לו בנתיב השמאלי לפני המערער היה רכב נוסף. לאור פסק דין **לוי ועטיה**, הדבר אפשרי.

לעניין טענת המערער בדבר פסיקות שונות של אותו מותב בבית משפט תעבורה מרכז (כב' השופטת רז) קרי, פסיקתה בתיק נשוא הערעור ופסיקתה בתיק תעבורה 5270-08-13 בעניינו של **טרבלסי** מיום 25.6.14, לא מדובר באותן נסיבות. בתיק **טרבלסי** בית המשפט זיכה את הנאשם, בין היתר, כי לא הוכח שמירת קשר עין עם רכב הנאשם, ובעניינו הוכחה נקודה זו גם הוכחה.

לא ניתן ללמוד מאומה מתיק **טרבלסי** לעניין הערעור שלפניי.

אכן, תחילה סברתי כי יש לזכות המערער מחמת הספק לאור העדות העולה מהקלטת, אך לאחר שטענות הערעור נבחנו לעומקן, הגעתי לכלל מסקנה כי בית משפט קמא לא טעה, שעה שהרשיע את המערער.

לעניין העונש - פסילה בת 3 חודשים בפועל הינה תקופה סבירה ביחס לענישה הרווחת בעבירות אלה. מדובר במי שמחזיק רישיון נהיגה משנת 1995 ולחובתו 7 הרשעות קודמות: אי ציות לתמרור 431, פניית פרסה; נהיגה באור אדום; נהיגה שלא בימין; שתי עבירות מהירות מאוגוסט 2003 ושתי עבירות מהירות נוספות מינואר 2013.

העונש ראוי ולא מצאתי מקום להתערב בו.

הערעור נדחה.

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה